

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor	Correspondențele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ”
Pentru Austro-Ungaria pe un an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
” România și străinătate pe 1/2 an 5 ”		ADMINISTRAȚIUNEA
” România și străinătate pe an 14 franci		Librăriei și Tipografeii diec. în Caransebeș
” ” ” ” pe 1/2 an 7 ”		

Arămânii și biserica lor

În Peninsula Balcanică trăesc parte sub domnia turcească parte sub domnie grecească cam un milion de Români, cunoscuți sub numele de Macedo-români sau mai corect Arămâni. Ei sunt răspândiți în vr'o 300 de comune, dintre cari aproape $\frac{2}{3}$ sunt curat române, iar restul amestecate mai ales cu Turci, Bulgari și Albanezi.

În cele bisericesti Arămânii de pe teritorul turcesc sunt supuși patriarhului din Constantinopol și sufraganiilor acestuia, toți greci fanatici.

De patriarhatul constantinopolitan se țineau și Bulgarii, cari după lungi și grele lupte și-au câștigat la mijlocul veacului trecut o semiindependență bisericască punând în fruntea bisericii lor un exarh, pe care Poarta — dar nu și patriarhul — l-a recunoscut.

Însuflețiți de succesele Bulgarilor fruntașii arămâni din România, ajutați de o samă de bărbați ai acestei țări, au format în București o Societate Macedo-română cu scopul de a deșteptă simțul național în Arămâni prin înființarea de școli românești și prin introducerea limbii românești în bisericile, cărora aparțineau Arămânii. Zelului neobosit al acestei societăți precum și al apostolilor-martiri ai Românismului între Arămâni are să se mulțamească o mulțime de succese naționale, pe lângă toate pedecile și persecuțiunile ne mai pomenite puse la cale de Grecii, cari prin deșteptarea Arămânilor își vedeau periclitată interesele lor naționale. Arămânii susțin astăzi cu ajutoare din România 120 de școli populare, două gimnazii și trei școli comerciale românești. Toate școlile sunt destul de bine organizate și tot așa de cercetate de copiii arămâni.

Și pe terenul bisericesc s'au făcut progrese naționale. Încetul cu încetul s'a introdus în bisericile unor comune arămâne limba românească

— se înțelege, că nu fără opozițiune și persecuțiuni crâncene din partea grecilor, cari și-au vărsat tot focul urei lor fanatice precum asupra învățătorilor așa și asupra preoților români. Șeptezeci de comune arămâne își au bisericile lor naționale cu 100 de preoți.

Numărul Arămânilor precum și al acestor biserici îndreptătau pe cei interesați să spereze, că Arămânii vor primi un episcop român. S'au făcut și tractări între guvernul României, patriarhat și Poarta în privința aceasta, dar nu numai fără de nici un rezultat, ci Grecii cu patriarhul în frunte vreau să scoată limba românească chiar și din bisericile, în cari este introdusă. Arămânii au protestat în contra acestei proceduri și afacerea a ajuns înaintea Sultanului, cu care tractează și guvernul român cu încunjurarea patriarhului.

Despre starea afacerii se scrie, că la 4 Octomvrie v. a. c. a fost chemat patriarhul la Yildiz, unde primul secretar al Sultanului, Tachsin Pașa, i-a comunicat, că dorința Sultanului este, ca patriarhatul se permită Arămânilor cetirea liturgiei în limba maternă prin preoți arămâni, cari au să fie numiți prin mitropolii patriarhiei. Aceasta e indispensabil și e punctul principal al multor pretensiuni arămâne, cari ar fi sprijinite de unele puteri mari. Patriarhul a declarat, că celebrarea liturgiei în limba arămână prin preoți arămâni nu se poate permite, deoarece pretensiunile aceste sunt susținute numai de minoritatea Arămânilor, cari sunt influențați în privința materială prin propaganda română. Propaganda urmărește scopuri naționale. Propaganda bulgară, care a condus la crearea exarchatului, tot așa a început, ca și propaganda actuală română. Tachsin Pașa a transmis Sultanului răspunsul Patriarhului. Sultanul încă odată a recomandat Patriarhului să satisfacă în anumite margini dorințele

arămâne. Patriarhul a accentuat de nou imposibilitatea împlinirii, a promis însă, că va prezenta Sinodului competent recomandățiunile Sultanului, iar Sinodul în ședința sa din din aceeași zi a decis, că nu face *nici o concesie* Arămânilor, deoarece chestiunea are caracter mai mult politic decât religios. Deciziunea s'a adus deja la cunoștința Sultanului.

Noi sperăm, că Arămânii vor învinge.

Nazarenismul

— Istoria și ființa lui —
de Dr. Vladimir Dimitrievici

(Traducere)

Întrebarea a 2-a. „Cari sunt vederile DTale despre învățătura creștină.“ Întrebarea aceasta pentru Fröhlich e de osebită însemnătate, căci — precum spune el — chiar pentru aceasta e atât de persecutat. Pre dânsul îl consideră de predestinat. „Însă eu cu aceasta nu mă ocup ca și cum ar fi vre-un punct dogmatic; eu binevestesc evangelia lui Christos, unde ajung, iar judecata e a lui Dumnezeu.... Noi fără de vina noastră personală, ca fiii lui Adam am murit în Adam, și fiindcă noi înșine nu am păcătuit, nici Dumnezeu nu ne-o va socoti la judecata noastră; însă în aceasta stare păcătoasă nu ne poate învrednici de fericire. Deci ce e mai departe? Nici fericit nici osândit! Enigma aceasta o rezolvă Christos.

Raportul de mai înainte se schimbă și se naște altul: „Supunerea înaintea lui Christos și jertfa împacă omenimea cu Dumnezeu“. Însă cu aceasta nu vrea el se zică, că toți oamenii sunt mântuiți. Între jertfa lui Christos și între mântuire trebuie să vină credința — „credința ori necredința sunt cauzele mântuirii ori ale osândirii.“

Întrebarea a 3-a se referă la vederile lui Fröhlich despre botez, despre chipul de a boteza și despre obiectul botezului, ceea-ce ne-a obvenit mai de multe ori până acuma și despre ce mai jos va fi vorba mai pe larg, deci aici nici nu mai vorbim.

Întrebarea a 4-a „Ce cugeți DTa că este biserica lui Christos?“ Par-că răspunsul la întrebarea aceasta i-a fost mai greu lui Fröhlich, căci părerea sa despre biserică l-a exprimat într'un paragraf foarte lung, din care aflăm, că biserica este uniunea și adunarea adeveraților iubitori de Dumnezeu, adunarea celor sfințiți în Christos, icoana și chipul cetățanilor din Ierusalimul de sus — în care el se transformează cu duhul mării, cari ca gloatele lui Dumnezeu (Hausgenossen Gottes) au toate bogățiile; cari însă sunt împrăștiați prin toată lumea aceasta, unde îi consideră de făcători de rele și drept aceea suferă mult de loviturile Ierusalimului de az. În jurul acestor sfinți se învârt puii de aspidă. Din așa-numita lor biserică trebuie să eșim și trebuie să ne asociem uniunei sfinților (Gemeinschaft der Heiligen).... Între acești așa-numiți creștini (diese ehrecherische und sündige

Geschlecht der Namenchristen) și între păgâni nu este altă deosebire, decât că cuvântul lui Christos la cei din urmă străbate mai ușor decât la cei dintâiu.

Întrebarea a 5-a. „Cum crezi DTa să întemeiezi comuni?“ Chipul de a întemeia este același, care s-a aplicat și în biserica primitivă. Înainte de toate trebuie să resturnăm prejudeciile toate, și apoi trecem la vestirea evangheliei și anume, în prima linie să vorbim despre credință, despre pocăință și despre renaștere, apoi despre nașterea și învierea lui Christos. Mai totodată se fălește, că el chiar în chipul cu o lună mai înainte a întemeiat o comună care azi deja numără 40 de membrii (Laitvil) „și ar fi mai mulți, dacă nu ar fi și de aceia, cari aruncă cu tină în o astfel de uniune bineplăcută lui Dumnezeu“.

Întrebarea 6-a. „Cari sunt vederile DTale în ceea-ce privește disciplina bisericească?“ Fröhlich respunzând la întrebarea aceasta, spune înainte de toate cum a spus aderenților sei din Laitvil, că ei nu formează vre-o societate omenească, care nu ar fi decât o sectă, cu care el nu vrea să aibă de a face! Adunarea lor e sfința împreunare cu Tatăl cu Fiul și cu Sf. Duch.“ Înainte de a intra și înainte de a eși din o astfel de întrunire, omul nu poate fi cu sufletul liniștit; iar dacă ori-care-va ar greși în contra demnității unei astfel de întruniri trebuie mai întâiu să se facă atent între patru ochi și respectivul își spală pata rușinoasă prin aceea, că o mărturisește public, dar „adunarea sfinților“ (Gemeinde der Heiligen) îl poate și eschide din adunare pe un timp oare-care, ori pentru totdeauna.

„Societatea misionară continentală“ e mulțămită cu viața anterioară și cu mărturisirea lui Fröhlich și îl și primește de misionariu.

Acum ca misionar plătit și stabil, el e tot mai vehement în atacurile sale, mai vârtos în coantra preoțimei existente. El îi declară de dușmani ai lui Christos, de slugi ai diavolului; din contră pre sine se declară de binevestitorul acelei adeverate evanghelii, care e unica mântuitoare și care înainte de dânsul a rămas ascunsă ochilor muritorilor.

El începe a călători prin toată Elveția, și-și caută neobosit aderenți; în aceasta nu-l împedecă nici sănătatea lui deja atât de sdruncinată: frigurile, durerea de pept și tusa. Ce e mai mult, în anul 1833 se duce tocmai la Londra, ca în ținutul protectorilor sei să învețe și limba lor. Pe drum încolo și înderept el se abate în toate locurile, unde aude, că este deja întemeiată vre-o întrunire pietistă, vre-o „biseriță în biserică“, dar mai vârtos petrece în Strassburg, unde pe atunci pentru activitatea sa era teren foarte priincios.

După rentoarcerea dela Londra în (zilele prime ale lunii lui August aceluiaș an) lățește cu putere și mai mare confuzia baptistă. Despre toată activitatea sa el face raport punctual din când în când misiunii continentale, pe temeiul notițelor zilnice. Se fălește cu succesele sale în convertire în toate părțile; dar se și plânge de multele prigoniri și persecuțiuni. Astfel de rapoarte până la acest timp sunt șapte — primele

cinci le-a scris în limba germană înainte de plecarea la Londra, iar al șeselea și al șaptelea după reîntoarcere le-a scris în limba engleză.

Raportul al 7-a l-a trimis misiunii continentale în 16. Sept. 1833 și deja în 26 Sept. al aceluiaș an societatea aceea îl dimitte din slujbă motivând cu aceea, că îi curg slab subscripțiunile.³⁰

Deci Fröhlich rămâne și pentru a treia oară fără de plată regulată. Însă împrejurarea aceasta acum pentru dînsul nu este mai mult atât de periculoasă. El deja are Laitvilul, Hauptvail, Langenau și alte „comune de sfinți“ prin cantonul St. Gallen, Appenzell, Thurgau, Zürich. Din timpul acesta trăiește el din mila lor și din aceea, ce câștigă cu peana; căci pe timpul acela el se pune în stil mare și pe terețul literar. A scria câte-o epistolă unuia sau altuia dintre celor de o gândire cu el, câte-unei comune, aceasta nu mai mulțamește duhul seu neînfrănat. Ce lui îi dictează în peană Sf. Duch aceasta trebuie să audă și publicul cel mare.

Astfel cu începutul anului 1834 scrie: „Un cuvânt despre raportul credincioșilor convertiți către biserica de stat și despre raportul religiei de stat față de evangelia lui Isus Christos.“³¹

Despre aceasta lucrare a sa Fröhlich întruna din epistolele³² sale spune apriat, că prin rugăciune a primit-o dela însuș Dumnezeu, drept aceea o și depune în mâinile „lui și în ale Unsului seu“. Lucrarea aceasta el o numește și apologia și o consideră de mărturisirea sfințelor adunări“. În cercul aderenților lui lucrarea sa are însemnătate simbolică.

Câte ceva au tradus și nazarenii maghiari și se lățește între ei în manuscrite.³³

³⁰ Acest dat se întemeiază pe o scurtă notiță de sub raportul al VII. și pe o epistoală din 15. Octombrie 1833 scrise surorii sale în Zürich.

³¹ Ein Wort über das Verhältniss der bekehrten Gläubigen zur Staatskirche und der Staatsreligion zum Evangelium Jesu Christi. Zur Beherzigung für Jedermann dargelegt. St.-Gallen, 1834. pag. 51

³² Fraților în Hauptvail Brugg 24 Mai 1834.

³³ Szeberényi, Nazarenizmus. pag. 36.

(Urmare)

Basarabeni în războiul Rusiei

De mai bine de jumătate de an, un strajnic măcel se făptuește în locuri foarte îndepărtate și despre care cei mai mulți dintre Europeni n'aveau până acum nici idei lămurite, pe apele calde ale mărilor Aziei răsăritene, în văile Coreii muntoase, în munții Manciuriei fierbinți sau înneacă în ploi mocirloase, pe câmpiile de orez umede acum de singe, pe stâncile blăstămate, unde putrezesc neîngropați miile de morți, la Port-Arthur ucigătorul. Corăbii uriase se înghit de valuri, cu toate viețile tinere ce cuprindeau în ele, trupuri omenesti îmbucățite sar în văzduh împinse de flăcări neobicinuite, pământul se rupe zvâcnind supt pașii regimentelor ce-și întrerup asaltul prefăcându-se într'un praf sângeros, tunuri aruncă neprecurmat

moartea din mii de guri grozave, zi și noapte; oameni se găuresc cu gloanțele, se taie cu săbiile, își rup oasele în nebune încleștări de moarte; dăunăzi pe când stăteam eu și tu, cetitorule, în liniște la lucrul nostru sau poate la petrecerile noastre, s'a întetit în acel iad mai strajnic decât orice închipuiri ale noastre despre un iad răzbunător jos, supt coaja pământului sau supt toate trupurile luminoase ale stelelor, în locul de peire ce se zice Liao-lang și care va fi vestit pentru aceasta în veci de veci, s'a întetit o încăierare înspăimântătoare între peste jumătate milion de oameni, cari nu se uriseră niciodată, o așa de spăimântătoare încăierare încât 60.000. șezeci de mii de suflete s'au desfăcut, s'au rupt în chinuri din trupurile lor spărucite, ciuntite arse, adevă atâția oameni câți flăcăi se găsește de toți supt steaguri în România, câți ar face a patra parte din toată populația Bucureștilor.

Și aceste toate se petrec, nu doar pentru că un neam fără de milă s'ar abate năprasnic asupra țărilor luminate ale lumii, care ar fi datoare să-și apere cu orice jertfe neatărnarea, munca, înflorirea, pentru vremea de astăzi și pentru toate vremile. Nu, barbari de aceia nu mai sunt, sau dacă se află undeva, ei lucrează din greu pentru negustorii leneși, putrezi de vicii și turbați după petreceri ai Europei noastre și ai Americii, stăpâni ai timpurilor de astăzi. Omorurile uriase se fac pe acele ape, pe acele câmpii, pe acei munți nenorociți numai pentru că o mare Putere creștină a continentului nostru, un mare Stat răspânditor de civilizație vrea să țină în lanțurile sale câteva milioane de Chinezi din Manciuria, câteva milioane de Coreeni din Coreea, oameni galbeni fricoși și innapoiți pe cari nu vreau să-i lase în mâna străinului om alb, ci să-i alipească mai bine de dinșii, Japonezii, alți oameni galbeni, cari și-au însușit prin pricepere și muncă toate descoperirile și puterile noastre și nu înțeleg să fie despoiați și umiliți de nimeni.

De aceea această nimicire de vieți care va urma și alte luni și poate și alți ani, fiindcă Rusia e mare, puternică și mândră și fiindcă până acum ea a fost pretutindeni și rușinos învinsă. Sute de mii de oameni, de flăcăi, cu neveste, copii și mame, vor trebui să peară pentru aceasta, ca și cum ar fi vinovați de cea mai mare neleguire.

Și iată că acum, între atâtea vești zguduitoare, care năpădesc în fiecare zi, ca bombele și gloanțele acolo, cade și aceea că un ucuz împărătesc a chemat supt steag pentru a-i trimete pe câmpul de luptă, oștenii din guberniile Basarabiei, Chersonului și părților vecine.

Gubernia Basarabiei? Noi cunoaștem această „gubernie“ și ca o perdeă neagră ne cade înaintea ochilor la această veste, între atâtea, despre războiu.

În această gubernie, care se întinde de la Prut până la Nistru, ape cântate în doinele noastre, de la Hotinul în cetatea căruia petriele nu sunt legate cu

alta decât cu cel mai bun sânge al nostru care, uscându-se de veacuri, s'a făcut tare ca bronzul, până în Dunărea-mamă, în această lată, roditoare, luminoasă gubernie, sunt târguri de Evrei și de Ruși și de Bulgari și de Lipoveni și de Greci și de Nemți și de atâtea neamuri străine. Dar toate aceste târguri nu sunt nimic, ca frumusețea, ca preț, ca muncă și vechime străduitoare și chinuită, pe lângă sutele de sate albe, cu care sunt înflorite toate șesurile, toate meriștile de aur, toate pajștile verzi, toate popușoiurile arse de secetă, toate livezile pline de roadă. Cei ce locuiesc în aceste sate sunt niște oameni nalți, chipeși, blânzi la față și dulci la graiu, niște oameni miloși, compătimitori pentru orice durere, simțitori pentru orice suferință, supuși cărmuirii pe care o socot trimeasă de la Dumnezeu, care încearcă pe aleșii săi. Rușii înțeleg ce bunătate zace în sufletele lor și-i numesc *oi*, asemănându-i cu făptura aceea fără graiu așa de nevinovată încât s'a făcut vrednică a fi nume și icoană pentru Mântuitorul nostru. Au veșminte albe învoalte și poartă căciuli de viteji pe lungile lor plete, întocmai ca țeranii României și ai atâtor țeri de robie. Și graiul lor e graiul acelor țerani liberi sau robi, graiul, în care sunt scrise acest rânduri, graiul în care ți-a vorbit întâiu mama, cetitorule, graiul în care ți-ai mărturisit dragostea, graiul în care te-ai îndreptat cătră mintea fragedă a copiilor tăi.

Acei oameni sunt Români și, cu toate că de aproape o sută de ani ei sunt smulși de lângă noi, cu toate că granițele care ne despart sint zidite din oțel nemilos și nu se pot deschide pentru gândurile unora și ale altora, cu toate că ei nu mai pot ști nimic deplin și adevărat despre cât am suferit și am lucrat și am luptat și am izbândit de-atunci, ei nu se lapădă, cum nu s'ar lepăda de Dumnezeuul legii creștine, — de limba noastră și de neamul nostru, cele sfinte. Când îi întrebi ce sunt, ei se măturisesc Moldoveni și, întinzind mâna lor zgâriată da fierul muncii și arătând toată zarea, și la Apus și la Răsărit, ei zic: „Vezi, toată asta e tot țară moldovenească“!

Și acum a poruncă față de care nu poate fi nici o mântuire, îi chiamă la războiu, la războiul din Manciuria; înțelegeți, neamuri luminate și miloase ale lumii: din Manciuria. Și vor porni flăcări albi la față de jale, se vor smulge de la căsuțele lor, de la părinții și nevestele și copiii lor, se vor smulge de la dulcea lor „țară moldovenească“; ei vor merge grămădiți ca vitele în vagoanele fierbinți, vor merge zile și săptămâni, cât trebuie ca să străbați jumătate de Europa și Azia toată, în lat, și, vor ajunge la Carbin, la Port-Arthur sau unde va fi atunci nemernica jertfă de oameni. Se vor lupta credincios, drept, frumos, cum din neam în neam a fost deprinderea poporului lor și vor peri rinduri întregi, întregi regimente, sute și mii, arse, împușcate, tăiate cu săbiile, sfărâmate în bucăți. Și acasă nu vor mai vedeă niciodată pe Ion sau pe Vasile plecat cu pușca pe umăr pentru a purta războaiele Muscalului și a peri de moarte grozavă, ca să nu aibă Laponezii Manciuria. Iar dacă Basarabia va rămânea săracă de flă-

căi, ce pagubă e despre aceasta: Rusia e mare și puternică și se vor aduce în această gubernie locuitorii din altă gubernie, pe care o va fi cruțat războiul.

Dar cine ni va da nouă, acestui mic, sărac și de o mie de ori nenorocit neam românesc pe ai noștri pierduți pentru *astfel* de scopuri?

Fiind că suntem puțini și slabi, noi vom plecă doar fruntea și vom plânge, cum am făcut de-atâtea ori și până acuma. Ba încă pentru a întrece caraghioasa grozăvie a împrejurărilor, noi nu vom ști anume unde se luptă cu moartea și cad ai noștri și, când vom afla peste câteva săptămâni, că într'o încăierare uriașă au căzut mai mulți Ruși decit Laponezi și că biruința a rămas astfel acestora din urmă, noi ne vom gândi cu oarecare mulțămire în cuget, că dreptatea are și ea zilele ei. Și cuvintele cu care vom mărturisii acest gând vor fi singura noastră pomenire pentru frații noștri drepti și buni, pentru frații noștri nevinovați și blânzi, morți pentru cinstea aceluia steag străin!

În războiul fără folos, în războiul fără dreptate, în războiul altora, pentru care sunteți chemați să luptați și să suferiți, Dumnezeu, care nu vă va da biruința, să vă cruțe, frați români din Basarabia ingenuchiată!

(Sămănătorul)

N. Iorga.

Apel

cătră toată suflarea românească

„Suiți-vă în munte și tăiați lemne și edificați casa mea; și bine voui voi întru dansa și mă voui mări întru dansa — zice Domnul“.
(Haggai 1, 8).

Aruncând o privire fugitivă asupra trecutului vom afla, că încă din veacurile prime ale creștinismului mai mulți creștini adevărați nemulțămindu-se cu bunurile acestei lumi vremelnice, s'au retras din lume spre a fi scutiți de zgomot și a trăi conform sfaturilor evanghelice.

Acestor persoane pioase li-se clădiau în locuri izolate, în pozițiuni încântătoare, lângă un izvor limpede sau pe o colină inverzită, ca adăpost niște lăcașuri sante, cu numele de Mănăstiri.

Seopul Mănăstirilor a fost și este tinderea la desăvârșirea morală și o imitație adevărată a creștinilor din veacurile prime ale creștinismului, cari aveau toate în de comun. De altă parte acest scop a fost și este mângăierea celor scârbiți, și vindecarea hoalelor trupești și sufletești.

Noi Români, cu deosebire cei din eparhia Caransebeșului, de ocamdată nu avem atari Mănăstiri; și cei ce doresc a îmbrățișa cariera monahală, sunt nevoiți a se duce la Mănăstiri din alte eparhii și așa lipsa de Mănăstiri la noi se simte foarte mult. Aceasta o dovedește și mulțimea peregrinilor, care obosesc departe spre a se închină, cum de exemplu la Mănăstirea „Bodrogului“; iar alți în contra prescrișilor canonice se amestecă cu creștini de confesiunea

romano-catolică și se duc la Mănăstirea catolică „Maria-Radna“.

Peregrinarea la Mănăstirea catolică „Maria-Radna“ etc. e anticanonică și ilegală. Canonul 33 al Sinodului din Laodichea oprește pe creștinii ortodocși de a se ruga împreună cu ereticii și cu schismaticii prin terminii umători: „Nu se cuvine cu eretici sau cu schismatici a se ruga împreună“. În acelaș sens vorbește și canonul 45 apostolesc.

Iubiților! În veacul de față, în care trăim, vedem un duh anti creștin și anti evanghelic, un duh contrar așezămintelor noastre bisericești, un duh, care ținteste și sapă la temelia pusă de Domnul nostru Isus Cristos.

Noi cei ce suntem orânduți dela Dumnezeu, ca să priveghiem în contra acestor dăburi periculoase și de suflet perzătoare, avem datorie impusă dela Acela, în numele căruia lucrăm, să ne luptăm în contra acestora; și tot odată să aflăm mijloacele de lipsă, cu cari să putem stânga săgețile vicleanului cele pornite asupra noastră cu vicleșug.

Mijloacele, cu cari să putem stă în potriua răului, sunt multe. Zidirea unei Mănăstiri pe lângă scopul mai sus amintit, înzăstrată cu personal conform prescrișelor canonice, adică înzăstrată cu călugări devotați cu trup și suflet pentru tot ce-i sânt, bun și plăcut lui Dumnezeu, cu călugări, cari să fie creșuți în spiritul evangheliei lui Cristos, cu călugări, cari să fie cu totul desbrăcați de interese urâte și să fie de model în toate privințele, credem, că o instituțiune ca atare, ar fi unul din cele mai puternice mijloace pentru de a rușina pe aceia, cari caută să stingă focul dragostei cei dumnezeești, și-a desvoltă între oameii simțul de religiositate și moralitate.

Dacă noi Români nu avem Mănăstire de închinare, dacă la Mănăstiri catolice nu ni-i iertat să mergem, dacă o Mănăstire românească înzăstrată cu personalul trebuincios este atât de folositoare, atunci cu drept cuvânt putem zice, că cuvintele Domnului rostite odinioară prin gura profetului Haggai (1, 8): „Suiți-vă în munte și tăiați lemne și edificați casa mea; și bine voui voi întru dânsa și mă voui preamări întrânsa“ sunt foarte bine nimerite și la noi.

Noi iubiților am dat ascultare acestor dumnezeești cuvinte, punând bază unui nou Schituleț, cu numele de „Mănăstirea dela izvorul din Valea Godinova“. Căci „una am cerut dela Domnul și aceasta am căutat, ca să locuim în casa Domnului, în toate zilele vieții noastre, ca să vedem frumșeța Domnului, și să cercetăm biserica cea sântă a lui“ (Psalm 26, 7—8).

Ca să putem duce la îndeplinire aceea ce am început, adică edificarea Mănăstirii dela „Godinova“, este de lipsă neapărată suma de 10.000 cor. Cu ajutorul lui Dumnezeu și bunavoința bunilor creștini, am adunat până acuma peste 6000 cor. Pe aceasta sumă am făcut o modestă casă cu două chilii, am adunat peatra de lipsă pentru zidirea bisericii Mănăstirii, am făcut și ars cărămida pentru zidirea

ci am mai cumperat și un estravilan, ca cei ce se vor devota locului acestuia, să aibă unde întinde mâinile.

Mai avem lipsă de 4000 cor. Iubiților, ce vom face, de unde li vom aduna? Suntem săraci și năcăjiți, suntem cuprinși de multe neajunsuri, suntem lipsiți, dar nu cu totul nimiciji; seceta a bătuit anul acesta și recoalta de toamnă a fost slabă, dar cu toate acestea în multe părți a binecuvântat bunul Dumnezeu moșile și au fost fructe cu imbelșugare. Românii cei buni sunt darnici, la ori ce scop filantropic, la ori ce binefacere; la ori ce întreprindere religioasă, culturală și națională dinarul Românului n'a lipsit. Să preferiți dară înaintea altor institute de bine facere lăcașul Domnului, căci acest monument de pietate este destinat a servi spre mărirea și lauda lui Dumnezeu și spre mântuirea sufletelor noastre.

În lăcașul Domnului ne vom rugă noi și cei după noi pentru toate trebuințele zilnice ale tuturor creștinilor ortodocși, cari vețuesc în pocăință și bună credință, și pentru mântuirea și lăsarea păcatelor tuturor celor vii și morți, cari au vețuit și vețuesc în speranța mântuirii vecinice.

Îndrăznim dară iubiților a cere, să ne săriți întru ajutor contribuind cu dinarul vostru; îndrăznim la tot sufletul ortodox și inima nobilă, ca să dați fiecare după puterea voastră, căci ceea-ce dați vouă vă dați; îndrăznim și cerem pentru lăcașul Domnului, căci pentru aceea ne adresăm vouă.

Pentru ceea ce veți da pentru Mănăstire, ne obli găm să vă pomenim în sântele rugăciuni, pe voi cei ce dați și pre aceia în al căror nume dați. Dați iubiților și iubiți Sionul, căci cei ce urăse Sionul, rușina-se-vor de Domnul.

Cumpărați dar cele vecinice cu cele vremelnice. Înmulțiți talanții Domnului, ca să puteți fi părtași fericitelor și dulci cuvinte a-le Domnului rostite cătră slugile cele fericite: „Bine slugă bună și credincioasă, de puțin ai fost credincios, peste multe te voui pune, mergi și intră în bucuria Domnului tău“ (Mat. 25, 21).

Terminând zic: „Nu voui da somn ochilor mei, nici genelor mele dormitare, nici odihnă tâmplelelor mele până când voui vedea locul Domnului“ (Psalm 131, 4—5). „Să rădicăm dară casa Domnului și Domnul bine va voi întru dânsa și se va preamări întrânsa“.

Valea Godinova (p. u. Nemet-Bogsán), 1 Oct 1904.

Macarie Gușcă
ierodiacon

Varietăți

Locale. Mercuri a avut loc alegerea de primar al orașului Caransebeș. S'a ales cu unanimitate de voturi d-l Ioan Bartolomeiu, fostul prim senator. Tot atunci s'a ales și d-l Eduard Bastius de prim senator.

Posta Redacției

Oravița. Conform deciziei congresuale din anul 1891 Nr. prot. 149, referitor la eschiderea din comitetul parohial a membrilor, cari absentează de două ori după o altă dela ședințele comitetului fără a-și justifica absentarea, *forul competent este Consistorul eparhial.* Locurile vacante se întregesc cu acei supleanți, cari la alegere au intrunit mai multe voturi sau sunt înduși mai întâiu în protocolul alegerii — se înțelege, că iarăș numai cu știrea Consistorului. Ori ce abatere dela aceste dispozițiuni legale este abuz, ce nu se poate scuza cu necunoașterea legii.

Concurs

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddtto 29 Mai 1903. Nr. 1948 B. ex. 1903, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III din comuna **Silagiu**, protopresbiteratul Buziașului, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“

Emolumentele :

1. Una sesiune parohială în complex de 30 jugere după care preotul alegând are a plăti dările publice.
2. Un intravilan în mărime de 600 st. □
3. Venitele stolare uzuale în comună.

Doritorii de-a ocupa acest post de paroh, să-și subștearnă petițiunile instruate conform Statutului organic și Reg. pentru parohii, adresate comitetului parohial, Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Buziaș.

În fine recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în st. biserică spre a-și arăta desteritatea în oratorie și în cântarea bisericască.

Silagiu din ședința comitetului parohial ținută la 23 Septembrie 1904. 1—3 [54]

George Popescu

Ignatie Petrovicu

președ. com. parohial

not. com. parohial

În conțelegere cu mine : *Ioan Pepa* protopresbiter.

Pentru ocuparea definitivă a postului de învățător la școala confesională gr. ort. română din **Forotic** pentru clasa I, pe baza hotărârii consistoriale de sub Nr. 3032 Șc. ex 1904 se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt :

1. Salar în bani gata 600 cor.
 2. Pentru lemne pe seama învățătorului 60 cor.
 3. Pentru lemne pe seama școlii 60 cor.
 4. Pentru adusul lemnului 40 cor.
 5. Pentru scripturistica 20 cor.
 6. Pentru conferință 20 cor.
 7. Două jugere de pământ arător și intravilanul școlar 400 orgii □
 8. Dela înmormântări unde va fi poftit 80 fill.
- Concurenții au să-și înainteze petițiunile lor Oficiului protopresbital al Oraviței.

Concurenții pătați și compromiși nu se vor admite; concurenții sunt îndatorați a produce atestat de moralitate din fie care comună, unde au servit ca învățători.

Alesul învățător va fi îndatorat a purta cantoratul, scripturistica comitetului și a sinodului parohial, a compune socoțile bisericii și ale cultului.

Pentru serviiții prestate în alte comune nu se dau emolumente.

Concurenții să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sta biserică.

Forotic la 24 Septembrie 1904. 1—3 [55]

Păun Jeva m. p.

Ioan Dabiciu m. p.

președinte

notarul comit. parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tracnal.

Pentru întregirea postului de învățător la școala confesională gr. ort. română din **Doclin**, protopresbiteratul Bocșa-montană, se escrie concurs cu termen de 30 de zile de recurgere dela prima publicare pe lângă următoarele emolumente :

1. Salarul în bani gata 600 cor.
2. Pentru lemne pe sama învățătorului 60 cor, iar pentru lemnele de încălzit sala de învățământ 40 cor.
3. Pentru scripturistica 10 cor.
4. Pentru conferințe 10 cor.
5. Dela înmormântări unde va fi poftit 1 cor.
6. Locuință liberă în edificiul școlii constatatoare din 2 odăi, 1 cuină, 1 cămară.
7. Jumătate din grădina școlii și un juger de pământ estravilan.

Alesul învățător este îndatorat pe lângă purtarea cantoratului în și afară de biserică, a purta și scripturistica în comitetul și sinodul parohial, și a compune socoțile bisericești și școlare, pentru care e remunerat cu 10 cor.

Pentru serviițiile prestate înainte de ocuparea acestui post, comuna bis. nu acordă alesiului nici un fel de emolument de cât, cele indicate aici.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne petițiunile intruate conform normelor din vigoare în termenul deschis la Oficiul protopresbiteratul gr. ort. a tractului Bocșa-montană.

Tot odată se observă, că cei ce posed mai puțin de 4 clase civile, reale ori gimnaziale, nu pot recurge la postul învățătoresc din comuna noastră Doclin.

Dintre recurenți vor fi preferiți aceia cari sunt verzați și în muzica vocală.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții să se prezinte în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică; dar nici de cum în ziua de alegere.

Doclin, din ședința comitetului parohial ținută la 3/16 Septembrie 1904. 2—3 [53]

Todor Șandru

Iosif Ivan

preș. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu mine : *Maksim Popovicu* protopresbiter

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. ort. rom. din **Hitiăș** se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Dotățiunea acestui post este :

1. În bani gata 300 cor.
2. 11 Hct. 38 $\frac{1}{2}$ Ltr. grâu în preț de cor. 133.20
3. 11 Hct 38 $\frac{1}{2}$ Ltr. cucuruz în preț de cor. 72.88
4. 5⁴⁸²/₁₆₀₀ pământ arator care dă cor. 157.50
5. 10 mtr. lemne pentru învățător adusa acasă 41 cor.

6. Pentru participare la conferință 16 cor.
 7. Pentru scripturistica 10 cor.
 8. Dela înmormântări unde va fi poftit 40 fil.
 9. Cortel liber cu 2 chilio podite, culina pentru iarnă și vară, grajd, șopru, grădină în- și extravilană.
 Alesul învățator e îndătorat a porta cantoratul în și afară de biserică, a instrua tinerimea școlară în cântarea bisericească, a porta scripturistica comitetului și sinodului parohial și a conduce corul înființând.

Pentru serviciile prestate în alte comune, comuna noastră bisericească nu acorda nici un emolument. Recurenții să subștearnă recursul lor Prea On. Oficiu protopresbiteral din Buziaș adresat fiind comitetului parohial din Hitiaș și sunt poftiți a se prezenta în o duminică sau sârbătoare în sta biserică, — nu însă în ziua de alegere, — spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Hitiaș din sedința comitetului parohial ținută la 11. Iulie 1904. 3—3 [51]

Comitetul parohial.

în conțelegere cu mine: *Ioan Pepa*, protopresbiter.

Din partea subscrisului comitet parohial se escrie concurs pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. ort. română din **Găvoșdia** (tractul protopresbiteral Lugoj) cu termin de recurgere până în 30 zile de la primă publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

Salar anual în bani 600 corone.
 Paușal de lemne pentru învățătoriu 80 cor.
 Paușal de lemne pentru școală 60 cor.
 Scripturistica învățătorului 20 cor.
 Pentru conferințe și adunare 30 cor.
 Dela înmormântări unde va fi poftit 1 (una) cor.
 Pentru curățirea școlii 24 cor.
 Cortel liber cu 2 chilio, tindă, cămară, grajd și grădină de legumi de un juger și trei jugere de pământ extravilan.

Învățătoriu ales este îndătorat a purta și cantoratul în și afară de biserică, a instrua școlarii în cântările rituale, a compune socoțile bisericești și școlare, și a purta agendele notariale ale comitetului și sinodului parohial fără altă remunerațiune.

Dela recurenți se recere a avea testimoniu de cualificațiune învățătorescă cu calcul general cel puțin „bun”, și se vor preferi aceia, cari posed cunoștința muzicii vocale și instrumentale cu scopul de a conduce și a instrua corul vocal al reuniunii de cetire și cântări deja ezistent.

Pentru serviciile prestate în alte comune, comuna noastră bisericească nu acordă nici un favor cu privire la quinquenale.

În fine recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre o Duminică sau sârbătoare în s. biserică (însă cu știrea Prea On. Domn protopresbiter tractual) spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Recursele ajustate cu cele de lipsă și adresate comitetului parohial, sunt a-se subșterne Prea On. Oficiu protopresbiteral gr. ort. român din Lugoj.

Dat din sedința comitetului parohial ținută la 26. August 1904. 3—3 [52]

Comitetul parohial.

în conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

În Librăria diecezană din Caransebeș se primește un

Învățăcel

din familie bună și care are cel puțin 3 clase gimnaziale ori civile.

Administratia

Librăriei și Tipografiei diecezane.

Caransebeș.

Senegin cotra tusei, răgușelii, durerii de piept, ofitei, tusei măgărești, catarului astmei, greutății de respirat, lungoarei și tusei seci. **Vindecă sigur și repede. Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.**

Capsic unsoare. Contra durerii de oase, podagrei reumatismului, recelelor, durerilor de cap, dinți și nervi, precum și scrintiturilor. Cele mai îmbătrânite boale le vindecă. Prețul **1 cor. 20 fil. și 2 cor.**

Centarin. Contra morburilor de stomac, precum lipsa de apetit, mistuirea rea, catarul și aprinderea de stomach, greața și vomarea, sgârciurile cele mai grele. Leac sigur. Folosește și la curățirea sângelui. Prețul **1 cor. 20 fil. și 2 cor.**

Kaljodsarsaparil. Mijloc escelent pentru curățirea sângelui la sifilis, morburile tinerețelor 1 sticlă **2 cor.**

Laxbonbons. Închiderea scaunului e cauza diferitelor morburi, precum, palpitatea de inimă, amețeli, dureri de cap și altele. Deci cine suferă de încheierea scaunului numai de cât se comandeză **Laxbonbons** zacharele purgative, plăcute și dulci la luat. Prețul **1 cor.**

Chemicale, drogoue, legături și bandagerie chirurgice. Instrucție pentru prepararea diferitelor vinarsuri, liqueruri, rum și altele. Teuri russice, Parfumuri, săpunuri, crem escelent pentru față și mâni. Articoli cosmetice, oleu pentru păr, Esență pentru picatul și întărirea părului. Apa de gură și dinți pe cum și prav. Ori ce fel de articol din bransă. Toate foarte ieftine. Faceți întrebare și Vă veți convinge.

5—10 [47]

Cornel Demeter,

apotecar în Szászváros piața școlii Nr. 45

Mersul Trenurilor

Valabil dela 1 Octomvrie 1904

Budapesta, gara de vest (ny. p. u.) — Orșova

Stanga

Dreapta

P. I—III.	P. I—III	A. I—II	M. I—III	P. I—III	Or. Ex. I.	Stațiunile	Or. Ex. I.	P. I—III	M. I—III	P. I—III	A. I—III	P. I—II
815 160	880 581	230 802	.	650 520	1180 433	p. Budapesta s. s. Timișoara-Josefin p.	1250 803	715 945	.	.	125 754	740 153
210 346	615 823	815 924	.	734 901	449 545	p. Timișoara-Josefin s. s. Logoj p.	753 645	743 616	.	706 507	733 620	112 1181
843 740	.	.	.	202 125	Joia și Dumineca	p. Buziaș-Băi s. s. M. Ilie p. p. M. Ilie s. p. Buziaș-Băi s.	Mercuria și Dumineca	150	.	.	310* 1252	689 720 744 202
402 511 711 735 800 828	831 s. 941	923 1015	.	918 1023 1221 1247 110 138	547 626	p. Logoj s. p. Caransebeș s. p. Domașnia-Cornia s. p. Iablanța s. p. Băile-Erculane s. s. Orșova p.	644 602	611 518 333 302 233 156	.	502 p. 400	609 521 414 349 327 258	1123 1024 844 810 738 655

* Dela Margina

Budapesta gara de vest (ny. p. u.) — Timișoara-Josefin — Baziaș

M. I—III.	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	M. I—III
.	830 531	230 802	650 520	815 148	830 531	p. Budapesta g. de vest s. s. Timișoara-Josefin p.	125 754	710 930	740 153	715 945	715 945	125 731
830 843	846 858	605 617	1000 1012	215 227	826 838	p. Timișoara-Josefin s. s. Chișoda p.	657 645	917 905	130 118	805 753	725 712	715 702
s. 1030	s. 1021	.	520	.	552	p. Buziaș-Băi s.	1030	.	.	1025	p. 552	p. 520
.	.	618 645	1013 1040	228 255	838 904	p. Chișoda s. s. Jebel p.	644 616	904 837	117 1249	751 724	.	.
.	.	930	.	453 1015	Banloc: 1010	s. Boca p. p. Boca s.	518 930	Ciacova	1015 453	520	.	.
.	.	650 701	1044 1056	300 312	905 917	p. Jebel s. s. Voitec p.	614 602	834 823	1242 1230	716 704	.	.
.	.	810 950 340 508	.	404 618 951 1127	1015 1155 410 602	s. Gataia p. s. N.-Bocșa p. p. N.-Bocșa s. p. Gataia s.	508 340 950 810	.	1127 951 618 404	602 410 1155 1015	.	.
.	.	707 808	1101 1217	317 433	921 1021	p. Voitec s. s. Vêrșet p.	555 451	820 716	1222 1118	656 556	.	.
.	.	1250 1220 341 330	.	123 952	.	s. Timiș-Cubin p. s. Panciova p. p. Panciova s. p. Timiș-Cubin s.	.	330 341 1220 1250	.	140 200 952 1023	.	.
.	.	818 845	1232 103	443 514	1029 1053	p. Vêrșet s. s. Jasenova p.	443 414	706 637	1113 1044	540 515	.	.
.	.	1120 256	.	722 1042	1255	s. Oravița p. s. Anina p. p. Anina s. p. Oravița s.	225 1042	.	820 444	315 1055 1046 722	.	.
.	.	851 925	110 150	.	1058 1135	p. Jasenova s. s. Baziaș p.	406 328	630 550	1036 959	506 430	.	.

Observări: Oarele, ce stau de a stanga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Ex. = Trenul Orient-Expres, A. = Tren Accelerat, P. = Tren de persoane, M. = Tren mestecat. În rubrica stațiunilor: s. = sosesc și p. = pleacă.